

Arrestnummer C / / 2018
Reperioriumnummer 2018 /
Datum van uitspraak 25 april 2018
Rolnummer
Notienummer parket-generaal

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4 (voorheen kamer 12)
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001133565-0001-0016-01-01-1

2016/PGA/2281 – 2016/VJ11/547

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST,

bevoegd voor het grondgebied van de provincie Limburg,
met burelen te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50/1;

eiser tot herstel

afwezig

tegen

562

1. | ,
dierenarts,
geboren te | op
wonende te
Belg.

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Katia Bouve, advocaat bij de balie
Brugge

2. ...

1. Ten laste gelegde feiten

PAGE 01-00001133565-0002-0016-01-01-4

Te

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

De eerste en ...

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven,

A.

op niet nader te bepalen datum tussen 14 april 2008 en 15 oktober 2009

op het onroerend goed gelegen te _____, gekadastreerd zijnde _____
en _____ eigendom van _____ voornoemd, en de

ingevolge akte van aankoop d.d. _____ verleden voor notaris _____ met
standplaats te _____;

verbouwingen en werken te hebben uitgevoerd niet conform de vergunning, alsook het
aanleggen van een nieuwe toegangsweg (+ ontbossen) en het metselen van een inkompartij

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en
schepenen, de percelen gelegen zijnde in natuurgebied.

B.

vanaf 14 oktober 2009 tot 31 augustus 2010

Voormelde werken te hebben in stand gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, §1, 146,1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, namelijk door het afbreken van de wederrechtelijke constructie (inclusief kelder, vloerplaat en funderingen), het herstellen van de toegangsweg in de oorspronkelijke staat, het verwijderen van de gemetste inkompartij, het verwijderen van de gestapelde materialen, het opvullen van de bouwputten met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op
nr. ' en ambtshalve ingeschreven.

Ontvangen: 83,88 euro. De Bewaarder (get.)

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 3 mei 2016 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, kamer 13, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED:

Eerste beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de tenlasteleggingen A en B.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een geldboete van 500,00 euro. Stelt vast dat de feiten gepleegd werden voor 31.12.2011, zodat art. 36 van de wet van 07.02.2003 i.v.m. de opdecimen, van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 45 opdecimen (vermenigvuldiging met 5,5), gebracht wordt op 2.750,00 euro.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van DRIE JAAR voor de helft van de geldboete namelijk voor 250,00 euro, gebracht op 1.375,00 euro door verhoging met 45 opdecimen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst de veroordeelde tot de helft van de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van 127,42 euro.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

...

HERSTELVORDERING:

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk.

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp wat betreft het herstellen van de toegangsweg in de oorspronkelijke toestand en het verwijderen van de gemetste inkompartij.

Verklaart de herstellvordering voor het overige gegrond.

Beveelt beklagde de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat en namelijk het afbreken van de wederrechtelijke constructie (inclusief kelder, vloerplaat en funderingen), het verwijderen van de gestapelde materialen, het opvullen van de bouwputten met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Beveelt dat beklagde binnen een termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van art. 1385bis Ger.W. de hoger vermelde werken dient uit te voeren.

Beveelt voor het geval de plaats niet binnen de termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis, in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur/het College van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagde .

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengt van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklagde | , voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel, niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis vooraf betekend werd.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 3 mei 2016:

- op 31 mei 2016 door de beklagde | : tegen de beschikkingen van het vonnis (zie grievenformulier)
- op 2 juni 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen de beklagde | tegen al de beschikkingen, uitgezonderd deze betreffende de burgerlijke belangen.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 31 mei 2016 door de beklaagde | : (voorgedrukt formulier en eigenhandig verzoekschrift)
- op 2 juni 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE inzake de beklaagde | .

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 28 maart 2018.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de behandeling van de zaak in haar geheel hernomen.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagde | in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

De eiser tot herstel is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 28 maart 2018, zoals aangekondigd door zijn raadsman per schrijven van 19 maart 2018.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. De verzoekschriften van de beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werden tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd in deze zaak tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief is nauwkeurig.

3. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk.

4.2. Omvang van het hoger beroep

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de strafmaat (inclusief het niet toepassen van opschorting/uitstel), de herstellvordering en de opgeworpen schending van het EVRM (overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken).

Aangezien geen grieven werden opgeworpen tegen de schuldigverklaring voor de feiten onder tenlastelegging A. heeft het hof geen rechtsmacht meer om daarover te oordelen.

5. De ontvankelijkheid van de strafvordering

In hoofdorde werpt de beklaagde op dat de strafvordering ten aanzien van hem zou vervallen zijn door een overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken.

Het hof merkt vooreerst op dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat de redelijke termijn in strafzaken in dit dossier werd overschreden, dit niet automatisch leidt tot de onontvankelijkheid van de strafvordering. Meer in het bijzonder dient vastgesteld dat het strafdossier alle vaststellingen bevat die nodig en nuttig zijn voor de beoordeling van het ten laste gelegde en de beklaagde over al deze elementen volledige tegenspraak heeft kunnen

voeren. Het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter heeft aldus de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagde niet aangetast.

Bovendien is er volgens het hof ook geen overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken. De beklaagde wijst in dit verband vooral op het tijdsverloop tussen de inleidende dagvaarding (24 februari 2011) en het bestreden vonnis (3 mei 2016) en gaf ter terechtzitting ook toe dat bij de beoordeling van de redelijke termijn geen rekening moet worden gehouden met de door het hof verleende uitstellen tijdens de behandeling in hoger beroep aangezien deze gebeurden op verzoek van de beklaagde zelf (in het kader van de regularisatie). Tijdens de behandeling in eerste aanleg zou de zaak echter meermaals zijn uitgesteld door de rechtbank zelf in afwachting van een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, terwijl de beklaagde zelf geen vragende partij zou zijn geweest.

Het hof stelt het volgende vast:

- Het opsporingsonderzoek kende naar het oordeel van het hof zeker geen ongeoorloofde vertragingen. Dit wordt bewezen door de relatief korte periode tussen het aanvankelijk proces-verbaal d.d. 14 oktober 2009 en de gedinginleidende dagvaarding d.d. 24 februari 2011.
- Er bestaat geen betwisting over het feit dat het eerste door de rechtbank verleende uitstel (na een tussenvonnis waarbij een lasthebber ad hoc werd aangesteld) gebeurde op verzoek van de beklaagde met het oog op het afwachten van een beslissing door de deputatie in het kader van de regularisatieprocedure (zie pv van terechtzitting van 6 september 2011).
- Op de daaropvolgende zitting van 4 september 2012 werd de behandeling van de zaak gesteld naar de zitting van 5 maart 2013. Het proces-verbaal ter terechtzitting vermeldt dienaangaande enkel "(ofw. uitspraak Hoge Raad)". In een schrijven van 31 augustus 2012, voorafgaand aan deze zitting, werd door de raadsman van beklaagde kopie van conclusies overgemaakt aan de rechtbank en werd gevraagd om de zaak te weerhouden tot haar komst.

Het hof stelt vast dat het proces-verbaal van terechtzitting van 4 september 2012 nergens vermeldt of het uitstel ambtshalve gebeurde, dan wel op verzoek van (één van) de beklaagde(n). De vermelding "Hoge Raad" berust wellicht op een materiële vergissing van de rechtbank.

- Uit de processen-verbaal van de daaropvolgende terechtzittingen van 5 maart 2013, 3 december 2014, 24 juni 2014 en 18 november 2014 blijkt echter wel dat de toen verleende uitstellen gebeurden op verzoek van (één van) de beklaagde(n):
  - proces-verbaal van terechtzitting van 5 maart 2013: *"Beide advocaten verzoeken om een uitstel."* en *"(adv.: afw. Uitspraak Raad voor Vergunningenbetwistingen)."*
  - proces-verbaal van terechtzitting van 3 december 2013: *"Mr. verzoekt om een uitstel (afwachten beslissing raad van vergunningbetwisters)"*
  - proces-verbaal van terechtzitting van 24 juni 2014: *"Beide raadsleden verzoeken om een uitstel door de beslissing van de raad van de vergunningsbeslissing nog niet binnen is"*
  - proces-verbaal van terechtzitting van 18 november 2014: *"De rechtbank stelt de zaak op de zitting van: 26.5.2015 (reden: wachten beslissing Raad vergunningsbetwistingen)".*

Deze processen-verbaal van de terechtzitting die overeenkomstig artikel 190ter Wetboek van Strafvordering bij het dossier van het geding zijn gevoegd leveren bewijs op zolang ze niet van valsheid worden beticht. De briefwisseling aan de rechtbank waarnaar de beklaagde verwijst doet geen afbreuk aan deze bewijswaarde. Uit deze brieven kan overigens hoe dan ook niet worden afgeleid wat de partijen al dan niet ter terechtzitting hebben gezegd.

- Er bestaat geen betwisting over het feit dat op de zitting van 26 mei 2015 nog een uitstel werd verleend door de rechtbank op verzoek van de inmiddels tussengekomen stedenbouwkundige inspecteur om te antwoorden op besluiten en in afwachting van de uitspraak van de raad van vergunningsbetwistingen en dat de beklaagde zich toen tegen dit uitstel heeft verzet (zie proces-verbaal van terechtzitting van 26 mei 2015).
- Er bestaat evenmin betwisting over het feit dat op de zitting van 6 oktober 2015 de zaak andermaal werd uitgesteld, ditmaal op verzoek van beide beklaagden in afwachting van een nieuwe beslissing van de deputatie na het arrest van de raad voor vergunningsbetwistingen van 4 augustus 2015.

- De zaak werd een laatste maal uitgesteld op de zitting van 2 februari 2016 met als reden "*relaiszitting*" naar de zitting van 5 april 2016, zitting waarop de zaak ten gronde werd behandeld.

Uit het bovenstaande blijkt naar het oordeel van het hof dat het overgrote deel van uitstellen van behandeling in deze zaak in eerste aanleg wel degelijk gebeurden op verzoek van de beklaagde(n). Aan de beklaagde werd op deze wijze trouwens de kans gegeven om de wederrechtelijke toestand volledig te regulariseren. De uitstellen die hij in hoger beroep op eigen verzoek nog verkreeg waren daarvan niet meer dan het logische vervolg.

Onder deze omstandigheden en gelet op de eigen houding van de beklaagde kan er geen sprake zijn van een overschrijding van de redelijke termijn.

6. Wetswijzigingen sinds de feiten en de blijvende stafbaarheid van de feiten onder tenlasteleggingen A. en/of B.

1. De door het decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie artikel 397 van voormeld decreet zoals gewijzigd door artikel 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017)).

Door artikel 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in artikel 4.2.1. VCRO de woorden "*voorafgaande stedenbouwkundige vergunning*" vervangen door de woorden "*voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen*".

2. Artikel 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalt dat dit in werking treedt één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd. Dit betekent dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning normaal gezien in werking zou zijn getreden op 23 februari 2018.

Echter ingevolge artikel 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten

van 9 februari 2018 (B.S. 28 februari 2018), is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, met uitzondering van artikel 145, tweede lid, in werking getreden op 1 maart 2018.

3. Het nieuwe artikel 6.2.1 van de VCRO houdt thans de strafbepalingen in en luidt met betrekking tot onderhavige zaak als volgt:

"De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen:

1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;"

4. De feiten waarvoor beklagde vervolgd wordt onder tenlastelegging A. maakten een inbreuk uit op artikel 99, §1, 1° van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Zij bleven strafbaar als een inbreuk op het artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en zijn nog steeds strafbaar gebleven na bovenvermelde wetswijzigingen, weliswaar thans op grond van artikel 6.2.1. lid 1.1° VCRO (voorheen 6.1.1. lid 1.1° VCRO) ingevolge het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning. De strafmaat is eveneens hetzelfde gebleven.

5. De feiten waarvoor beklagde vervolgd wordt onder tenlastelegging B. werden vanaf 1 maart 2018 door de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 6.2.2.1° VCRO gedepenaliseerd en kunnen enkel nog worden bestraft met een bestuurlijke geldboete. Het hof dient derhalve vast te stellen dat deze feiten niet langer strafbaar zijn gesteld.

7. Straftoemeting

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

PAGE 01-00001133565-0012-0016-01-01-4

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigden van een gebrek aan respect voor de regelgeving over ruimtelijke ordening,
- het feit dat een deel van de feiten vrijwillig werd hersteld en de situatie op vandaag is geregulariseerd,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn in strafzaken (zie hierboven).

Aan de beklaagde ,die ertoe in de wettelijke voorwaarden verkeert en die erom verzocht heeft, wordt de gunst van de opschorting toegestaan voor een periode van 3 jaar vanaf heden.

Deze gunstmaatregel wordt in deze zaak t.a.v. de beklaagde afdoende geacht om hem in de toekomst te wijzen op zijn maatschappelijke verplichtingen en moet hem er tevens van weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

Nochtans moet beklaagde beseffen dat wanneer hij tijdens de proefperiode opnieuw dergelijke feiten of andere ernstige feiten zou plegen deze gunstmaatregel kan worden ingetrokken.

8. Herstelvordering

Het hof stelt vast dat de herstellvordering van de eiser tot herstel, de stedenbouwkundige inspecteur van het Vlaams Gewest, thans zonder voorwerp is.

9. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek

- art. 2, 93, 146, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1., 6.1.1.lid 1.1° en 6.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (oud)
- art. 296, 397 van het decreet van 25 april 2014
- 4.2.1., 6.2.1.lid 1.1°, 6.2.2.1°, 6.3.1.56, 7.7.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (nieuw)
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964

10. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de behandeling van de zaak in haar geheel;

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, op tegenspraak ten aanzien van de beklaagde | en bij verstek ten aanzien van de eiser tot herstel, de stedenbouwkundige inspecteur van het Vlaams Gewest;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Stelt vast dat de feiten onder tenlastelegging B. niet meer strafbaar zijn (door de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 6.2.2.1° VCRO);

Gelast, met zijn instemming, met betrekking tot de feiten sub A. de OPSCHORTING VAN DE UITSpraak van de veroordeling in hoofde van de beklaagde | , gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op voor de vaste beheerskosten in strafzaken van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Herstelvordering

Verklaart de herstelvordering zonder voorwerp;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige op hem betrekking hebbende kosten van de strafvordering en de herstelvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 267,65 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer CA (voorheen kamer 12), samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 25 april 2018

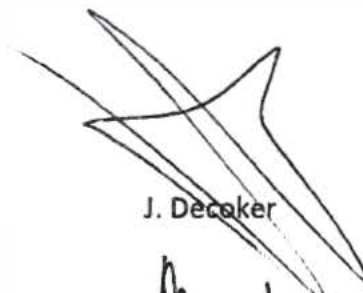
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

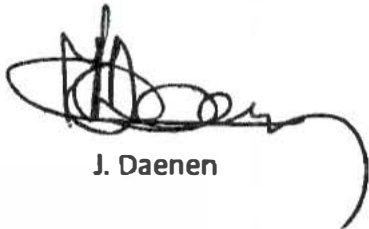
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

